

Doping Raymond de Vries noemt zondaars

Harde aanklacht van oud-manager

TOPSPORT EN DOPING

AFLEVERING 14

Topsport en doping zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. In een serie verhalen laten wij voor- en tegenstanders, gebruikers, artsen en andere betrokkenen aan het woord. In deze 14e aflevering: Raymond de Vries, voormalig atletenmanager.

Dominique Elshout

UTRECHT

♦♦♦

De naïviteit van journalisten verbaasde hem misschien nog wel het meest, veertig jaar lang. Journalisten die denken dat zoiets als dopingvrije topsport bestaat. Raymond de Vries, oud-manager van topatleten, schreef een niets ontziend boek over een deel van zijn leven. Over slechte zakelijke deals, dwangmatig gokken, Haagse criminelen die hem achtervolgden, een stormachtige relatie die op de klippen liep en ook over doping. Titel: *Opkomst en ondergang van een ongelooflijk stomme zak*.

Die ongelooflijk stomme zak was De Vries zelf, maar stom is iets anders dan diplomatiek of verhullend. Dat is De Vries niet, ook niet als het gaat over doping. Jarenlang opereerde hij als insider in de wereld van de topatletiek. Logisch dat De Vries in die wereld belandde; in 1977 was hij Nederlands kampioen hoogspringen. Al in zijn jaren als topsporter ging hij de controverse en het buitenissige niet uit de weg. 'Ik heb een hang naar het buitengewone. Als hoogspringer kwam ik een jaar uit voor Sealand, ken je dat? Een eilandje voor de kust van Engeland.'

Anabole steroïden

Na zijn loopbaan werd De Vries manager van topatleten zoals Merlene Ottey, Paul Ereng, Mike Conley, Yobes Ondieki, Billy Conchellah en Ben Johnson. Zonder agenda, met alle relevante afspraken en telefoonnummers in zijn geheugen, reisde hij de wereld rond, ogen en oren wijd open. Ook doping kwam op zijn pad.

Eén keer gebruikte hij zelf anabole steroïden, drie weken aan een stuk. Tot het moment dat zijn toenmalige vriendin, moeder van zoon Miles, in een boze bui een handvol van dat spul in haar mond stopte. Als het dan

toch geen kwaad kon, kon zij het ook wel nemen, vond ze. De Vries wist niet hoe snel hij het spul uit haar mond moest halen, en stopte met de anabolen. Zoon Miles, studierend in de VS, 18 jaar, speelt daar american football. Hij deed onlangs een mededeling aan zijn vader. 'I need steroids.' Steroïden, nodig om op de high school van El Paso mee te kunnen met zijn teamgenoten. De Vries gaat zijn zoon daar niet mee helpen, maar zegt dat hij niet tegen doping is. 'Ik realiseer me dat dat dubbel is.'

Hypocrisie

Dubbel is ook de moraal in de topsportwereld, de hypocrisie is in de ogen van De Vries het meest stuitende aspect van het dopingvraagstuk. 'Zo'n Carl Lewis die moord en brand schreeuwt als Ben Johnson wordt betrap op de Olympische Spelen in Seoul, terwijl later blijkt dat Lewis zelf tot achter zijn oren vol zat.'

In zijn boek vertelt De Vries onbekommerd over eigen avonturen met doping. Die keer dat hij met trainer Henk Kraaijenhof in de trein zat op

'Henk Kraaijenhof heeft doping altijd al gepropageerd'

weg naar Parijs en Kraaijenhof een koffer vol groeihormoon en anabolen bij zich had, en dat ze met veel mazzel een onverwachte controle doorstonden. Of over het gebruik van anabolen door Ria Stalman, olympisch kampioene discuswerpen in Los Angeles in 1984. Niet erg aardig voor de betrokkenen. 'Maar Kraaijenhof heeft doping altijd gepropageerd en het verhaal over Stalman is al oud en bekend.'

De Vries dist ook verhalen op die niet in het boek staan. 'Bij de Olympische Spelen van Los Angeles zijn twaalf Amerikaanse winnaars betrappt. Alexandre de Merode heeft de codenummers van de besmette monsters, die het monster aan een atleet linken, mee naar zijn hotel genomen. Daar zijn ze uit de kluis gestolen. Dan denk je: hoe is dat in Godsnaam mogelijk? Er worden opzettes gemaakt. Het goud van Lewis mocht niet in gevaar komen.'

Oud-atletenmanager Raymond de Vries: 'Carl Lewis zat tot achter zijn oren vol met doping.' MICHAEL KOOREN

Nog zoiets: 'Na het betrappen van Ben Johnson in Seoul had ook Florence Griffith gepakt moeten worden. Iemand die twijfelt aan het dopinggebruik van Griffith, is niet goed bij zijn hoofd. Maar een van de grote Amerikaanse televisiestations dreigde niet meer op de volgende Spelen te bieden als er in Seoul nog één geval aan het licht zou komen.'

Zwijggeld

Nog eentje: 'De Brit Andy Norman was ook manager van atleten. Hij kecht anabolen van de dokter van

Ben Johnson, Jamie Astaphan. Toen Johnson gepakt werd, kwam er een proces, een publieke lynching. Astaphan moest getuigen. Vlak daarvoor was Norman koortsachtig op zoek naar Astaphan. In diezelfde tijd werd 25.000 pond van de Engelse bond gestolen bij Norman. Ik weet honderd procent zeker wat er met dat geld gebeurd is. Zwijggeld voor Astaphan. Daar brengt niemand mij van af, maar ik kan het niet bewijzen. It doesn't hold in court.'

Van de dopingstand van zaken in de hedendaagse atletiekwereld is De

Vries niet meer op de hoogte. Hij ziet zichzelf niet zo snel terugkeren als atleetmanager. 'Ik ben 55 en topsport is een young man's game. Tenzij Usain Bolt belt. Toen ik zijn honderd meter in Peking zag, heb ik voor het eerst sinds jaren weer gejuicht. Ik krijg er nu nog kippenvel van.'

Of Bolt dopingvrij is of niet, het zal De Vries maar matig boeien. 'Niemand hoeft verbaasd te zijn dat iemand doping gebruikt. De winnaar doet het, de nummers twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen en tien ook.' ●